

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 7.7.2011
KOM(2011) 410 wersja ostateczna
2011/0179 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uchylające cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii oraz kończące postępowanie w odniesieniu do takiego przywozu w następstwie przeglądu zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Podstawa i cele wniosku

Niniejszy wniosek dotyczy stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów subsydiowanych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej, („rozporządzenie podstawowe”) w przeglądzie wygaśnięcia dotyczącym cła wyrównawczego obowiązującego względem przywozu niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii.

Kontekst ogólny

Niniejszy wniosek zostaje przedstawiony w kontekście wykonania rozporządzenia podstawowego i jest wynikiem dochodzenia przeprowadzonego zgodnie z wymogami merytorycznymi i proceduralnymi określonymi w rozporządzeniu podstawowym.

Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek

Ostateczne cło wyrównawcze dotyczące przywozu niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania objętych kodem CN ex 2941 10 00 i ex 2941 90 00 pochodzących z Indii nałożono rozporządzeniem Rady (WE) nr 713/2005 (Dz.U. L 121 z 13.05.2005, s. 1), ostatnio zmienionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 1176/2008 (Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 1).

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

Nie dotyczy

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCEN SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Strony zainteresowane postępowaniem miały już możliwość obrony swoich interesów podczas dochodzenia, zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

Ocena skutków

Niniejszy wniosek wynika z wykonania rozporządzenia podstawowego.

Rozporządzenie podstawowe nie przewiduje ogólnej oceny skutków, ale zawiera wyczerpujący wykaz wymogów, które muszą zostać ocenione.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

W dniu 12 maja 2010 r., Komisja, na uzasadniony wniosek dwóch producentów unijnych, wszczęła przegląd wygaśnięcia cła wyrównawczego obowiązującego w odniesieniu do przywozu niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii.

W wyniku dochodzenia przeglądownego stwierdzono dalsze utrzymywanie się subsydiowania produktu objętego postępowaniem, co w przypadku zniesienia środków wyrównawczych, nie skutkowałoby ponownym wystąpieniem szkody dla przemysłu unijnego. Ustalono ponadto, że wygaśnięcie środków nie byłoby niezgodne z interesem Unii.

Występuje się zatem do Rady o przyjęcie załączonego wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Podstawa prawna

Rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów subsydiowanych z państw niebędących członkami Unii Europejskiej.

Zasada pomocniczości

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

Zasada proporcjonalności

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Formę działania opisano w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym; wyklucza ona podejmowanie decyzji na poziomie krajowym.

Wskazówki dotyczące zminimalizowania obciążenia finansowego i administracyjnego Unii, rządów krajowych, władz regionalnych i lokalnych, podmiotów gospodarczych i obywateli oraz uczynienia go proporcjonalnym do celów wniosku, nie mają zastosowania.

Wybór instrumentów

Proponowane instrumenty: rozporządzenie.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

w wyżej wspomnianym rozporządzeniu podstawowym nie przewiduje się innych możliwości.

4. WPLYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Unii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE RADY

uchylające cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii oraz kończące postępowanie w odniesieniu do takiego przywozu w następstwie przeglądu zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 597/2009

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 597/2009 z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z państw niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej¹ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA

1.1. Obowiązujące środki

- (1) W maju 2005 r., w następstwie połączonego przeglądu wygaśnięcia i przeglądu okresowego („połączony przegląd”), Rada, w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005², nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, a mianowicie na trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksynę, nieoferowane w mierzalnych dawkach, bądź w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej („produkt objęty postępowaniem”) objętych kodami CN ex 2941 10 00 i ex 2941 90 00, pochodzących z Indii. Środki przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości od 17,3 % do 32 %. Pierwotne środki wprowadzone zostały rozporządzeniem (WE) nr 2164/98³.
- (2) W następstwie częściowego przeglądu okresowego Rada, rozporządzeniem (WE) nr 1176/2008⁴, zmieniła stawkę cła wyrównawczego mającą zastosowanie do jednego indyjskiego eksportera.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

¹ Dz.U. L 188 z 18.7.2009, s. 93.

² Dz.U. L 121 z 13.5.2005, s. 1.

³ Dz.U. L 273 z 9.10.1998, s. 1.

⁴ Dz.U. L 319 z 29.11.2008, s. 1.

- (3) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁵ obowiązujących ostatecznych środków Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia w odniesieniu do rozporządzenia Rady (WE) nr 713/2005 zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego od dwóch producentów unijnych: DSM i Sandoz („wnioskodawcy”), reprezentujących znaczącą część, w tym przypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania.
- (4) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody dla przemysłu unijnego.
- (5) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia, oraz zgodnie z art. 10 ust. 9 i art. 22 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, Komisja powiadomiła rząd Indii o otrzymaniu prawidłowo udokumentowanego wniosku o wszczęcie przeglądu. Rząd Indii został zaproszony na konsultacje w celu wyjaśnienia sytuacji odnośnie do zawartości wniosku oraz ustalenia wspólnie uzgodnionego rozwiązania. Konsultacje nie odbyły się, gdyż rząd Indii odpowiedział bardzo późno na zaproszenie.

1.3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (6) Ustaliwszy, po konsultacji z Komitetem Doradczym, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, Komisja ogłosiła w dniu 12 maja 2010 r., w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁶, („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.

1.4. Dochodzenie

1.4.1. Okres objęty dochodzeniem

- (7) Dochodzenie dotyczące kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym” lub „ODP”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.4.2. Strony zainteresowane dochodzeniem

- (8) Komisja oficjalnie zawiadomiła wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących, importerów, dostawców surowców, znanych użytkowników, a także rząd Indii, o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia. Zainteresowanym stronom umożliwiono przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu przeglądu.

⁵ Dz.U. C 21 z 28.1.2010, s. 40.

⁶ Dz.U. C 123 z 12.5.2010, s. 11.

- (9) Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (10) Ze względu na dużą liczbę producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem w Indiach, którzy byli wymienieni we wniosku, za właściwe uznano zbadanie, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, czy należy przeprowadzić kontrolę wyrywkową. Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji o konieczności przeprowadzenia kontroli wyrywkowej, a jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wyżej wymienione strony zostały poproszone, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego, o zgłoszenie się do Komisji w ciągu 15 dni od wszczęcia przeglądu i dostarczenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zgłosiło się tylko trzech producentów eksportujących. Dlatego też nie przeprowadzono kontroli wyrywkowej.
- (11) Komisja rozesłała kwestionariusze do wszystkich zainteresowanych stron oraz do wszystkich innych podmiotów, które zgłosiły się w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wpłynęły odpowiedzi od trzech producentów unijnych, trzech producentów eksportujących, jak i od rządu Indii. Żaden inny producent nie odpowiedział na kwestionariusz ani nie dostarczył żadnych informacji. Żaden z importerów nie ujawnił się w trakcie kontroli wyrywkowej; również w toku dochodzenia żaden importer nie dostarczył Komisji jakichkolwiek informacji ani się nie ujawnił.
- (12) Jeden z producentów stwierdził, że ocena sytuacji przemysłu unijnego powinna również zawierać dane od innego domniemanego producenta unijnego. Jednakże okazało się, że przedsiębiorstwo to nie było producentem produktu objętego dochodzeniem i wniosek ten został odrzucony.
- (13) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację informacji uważanych za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz określenia interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne odbyły się na terenie następujących zainteresowanych przedsiębiorstw:

a) producenci unijni:

- DSM Anti-Infectives B.V., Delft (Niderlandy), który odpowiedział na kwestionariusz Komisji również w imieniu DSM Anti-Infectives Chemferm S.A., Santa Perpetua de Mogoda (Hiszpania). Te dwie spółki są w niniejszym dokumencie łącznie nazywane „DSM”;
- Deretil S.A. (uprzednio DSM Anti-Infectives Deretil S.A.), Almeria, Hiszpania, nazywane „Deretil”; oraz
- Sandoz GmbH, Kundl (Austria), którzy odpowiedzieli na kwestionariusz Komisji również w imieniu Sandoz Industrial Products S.A., Barcelona (Hiszpania). Obydwie spółki są w niniejszym dokumencie łącznie nazywane „Sandoz”.

b) producenci eksportujący w Indiach:

- Lupin Limited, Bombaj;

- M/s Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh i Baddi; oraz
- Ranbaxy Laboratories Limited, Gurgaon.

c) rząd Indii

- Ministerstwo Handlu, New Delhi

2. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (14) Produkt objęty niniejszym postępowaniem jest takim samym produktem, jak produkt, którego dotyczy rozporządzenie Rady (WE) nr 713/2005, a mianowicie trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksyna, nieoferowane w mierzalnych dawkach, bądź w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, objęte kodami CN ex 2941 10 00 oraz ex 2941 90 00, pochodzące z Indii („produkt objęty postępowaniem”).
- (15) Dochodzenie potwierdziło, że – podobnie jak w poprzednim dochodzeniu przeglądowym – produkt objęty postępowaniem i produkty wytwarzane i sprzedawane przez producentów eksportujących na krajowym rynku Indii oraz produkty wytwarzane i sprzedawane w UE przez producentów unijnych mają te same podstawowe cechy fizyczne i techniczne oraz takie samo zastosowanie, a zatem stanowią one produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

3.1. Wprowadzenie

- (16) Jak już wspomniano w motywie 11 powyżej, trzech producentów eksportujących ujawniło się i wypełniło kwestionariusz. Jednakże jedynie dwóch z tych trzech producentów eksportujących zgłosiło sprzedaż do UE produktu objętego postępowaniem w ODP.
- (17) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o wszczęcie przeglądu i w oparciu o odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu Komisji, objęto dochodzeniem następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są subsydiowane:

Programy ogólnokrajowe:

- a) Program „Advance Authorisation” („AAS”);
- b) Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”);
- c) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”);
- d) Program „Focus Market” („FMS”);
- e) Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”);

- f) Program „Export Oriented Units” („EOU”) / Program „Export Processing Zones” („EPZ”) / Program „Special Economic Zones” („SEZ”)
- g) Program „Export Credit” („ECS”); oraz
- h) System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”).

Programy regionalne:

- i) Program bodźców dla przemysłu stanu Pendżab; oraz
 - j) Program bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat.
- (18) Wymienione powyżej programy od a) do f) opierają się na ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie dnia 7 sierpnia 1992 r. („ustawa o handlu zagranicznym”). W ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Foreign Trade Policy” („Polityka handlu zagranicznego”), które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dwa dokumenty „Foreign Trade Policy” („FTP”) mają znaczenie dla ODP dotyczącego przedmiotowej sprawy, tj. FTP 04-09 oraz FTP Policy 09-14. Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w sierpniu 2009 r. Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur, tom I” („HOP I 04-09” i „HOP I 09-14”) przedstawił również procedury, które regulują politykę FTP 04-09 i politykę FTP 09-14. „Podręcznik procedur” jest również regularnie aktualizowany.
- (19) Program g) opiera się na przepisach sekcji 21 i 35A ustawy o bankowości („Banking Regulation Act”) z 1949 r., która umożliwia Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India – „RBI”) kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (20) Program h) opiera się na ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., która jest corocznie modyfikowana na mocy ustawy o finansach.
- (21) Program i) jest zarządzany przez rząd stanu Pendżab oraz opiera się na polityce przemysłowej i kodeksie środków zachęcających rządu stanu Pendżab.
- (22) Program j) jest zarządzany przez rząd stanu Gudżarat oraz opiera się na polityce bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat.

3.2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (23) Szczegółowy opis programu zawarto w pkt 4.1.1 do 4.1.14 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziałach 4.1 do 4.30A dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (24) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 25. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem

kwalifikowalności. Producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe „powiązani” z producentami pomocniczymi mają prawo do udziału w AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz w ramach zapotrzebowań rocznych. Producenci eksportujący realizujący dostawy do eksportera końcowego kwalifikują się do udziału w AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w ust. 8.2 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14, tacy jak dostawcy zaopatrujący jednostki zorientowane na wywóz (EOU), kwalifikują się do udziału w AAS w odniesieniu do kategorii „uznane za wywóz”. Wreszcie dostawcom pośrednim producentów-eksporterów przysługują świadczenia na kategorie „uznane za wywóz” w ramach podprogramów zamówień wcześniejszego uwolnienia (ARO) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy.

c) *Zastosowanie w praktyce*

(25) Zezwolenia zaliczkowe (*advance authorisations*) mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:

- (i) eksport fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz komponentów do produkcji określonego wyrobu przeznaczonego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego do wywozu;
- (ii) wymaganie roczne: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może — do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wielkości wywozu — dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może wybrać wywóz każdego docelowego produktu zakwalifikowanego w tej grupie produktów przy wykorzystaniu takiego materiału zwolnionego z cła;
- (iii) dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces produkcyjny. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (iv) eksport domniemany: ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz materiałów do produkcji niezbędnych do wytworzenia towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w ust. 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14. Zdaniem rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do

EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej (SEZ);

- (v) ARO: posiadacz zezwolenia AAS, zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego, ma możliwość nabycia ich z użyciem ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z zapisem ust. 8.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO cła i podatki refundowane są dostawcy zamiast eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
 - (vi) krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy: ten podprogram, podobnie jak ten wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie unieważnione przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z zapisem w ust. 8.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz oraz zwrot ostatecznego podatku akcyzowego).
- (26) Podczas ODP, jeden z dwóch współpracujących eksporterów uzyskał zezwolenia w ramach AAS. Przedsiębiorstwo to korzystało z programu i) eksport fizyczny. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych, niewykorzystanych podprogramów.
 - (27) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Obowiązek wywozowy należy wypełnić w określonych ramach czasowych od wydania zezwolenia. Od połączonego przeglądu został on przedłużony do 36 miesięcy (poprzednio 24 miesiące z możliwością dwukrotnego przedłużenia o sześć miesięcy).
 - (28) Aby umożliwić przeprowadzenie kontroli przez władze Indii, posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia rejestru rzeczywistego zużycia („zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji”) dotyczącego towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju, w odniesieniu do każdego zezwolenia, we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do HOP I 04-09 i HOP I 09-14). Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.

- (29) W odniesieniu do korzystania z podprogramu AAS z tytułu wywozu fizycznego w ODP, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustalana jest przez rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, łącznie z produktami objętymi postępowaniem, i są publikowane przez rząd Indii. Od połączonego przeglądu normy SION zostały skorygowane w dół i w ODP były o 2,3 % do 16,1 % niższe niż podczas połączonego przeglądu, dla głównego zużycia surowców oraz w zależności od produktu i trasy.
- (30) Mimo obniżania się norm SION, okazało się, że dla jednego z typów produktów objętych postępowaniem faktyczne zużycie było wciąż poniżej norm SION. Ponadto, okazało się, iż przedsiębiorstwo nie prowadziło obowiązkowego rejestru zużycia, o którym mowa w powyższym motywie 28 („Załącznik 23”), do sprawdzenia przez zewnętrznego rewidenta. Mimo naruszenia tego wymagania, przedsiębiorstwo nie skorzystało z uprawnień w ramach AAS, które, wobec stwierdzonego przeszacowania norm SION, przekraczały założenia przepisów prawnych.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (31) Rząd Indii oraz pięciu producentów eksportujących przedstawili uwagi na temat AAS.
- (32) Stwierdzili, że AAS działa jako dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji ceł zwrotnych z systemem weryfikacji zgodnym z przepisami załączników I, II oraz III do rozporządzenia podstawowego, monitorującym powiązanie pomiędzy nakładami importowanymi bezcłowo, a docelowymi produktami przeznaczonymi do wywozu. Rząd Indii dodatkowo stwierdził, że, zgodnie z rozporządzeniem podstawowym, wyrównaniu podlega tylko zwolnienie lub zwrot opłat przewozowych przekraczający opłaty pobierane od przywożonych środków wykorzystywanych do produkcji produktu na wywóz. Jeżeli chodzi o system weryfikacji, rząd utrzymywał, że zastosowano adekwatny system weryfikacji. W tym kontekście odniósł się do szeregu elementów weryfikacji, które były dostępne dla rządu Indii dla celów takiej weryfikacji, w tym norm SION, informacji ilościowych na temat dokumentów przywózowych i wywózowych oraz weryfikacji umorzenia po zrealizowaniu przywozu i wywozu. Rząd Indii przypominał również, że, według programu, w przypadku niezużycia materiału płaci się pełne cło wraz z odsetkami.
- (33) Producent eksportujący, który korzystał z AAS dla sprzedaży do UE, nie miał żadnych uwag w sprawie ustaleń dotyczących opisu i stosowania w praktyce, jak wynika z podsumowania przedstawionego w powyższych lit. a) do c), ale zgłosił zastrzeżenia do kilku liczb w kalkulacji kwoty subsydium. Kalkulacja została sprawdzona i nie było potrzeby wprowadzenia poprawek, co zostało wyjaśnione zainteresowanemu przedsiębiorstwu.

e) Wnioski

- (34) Zwolnienie z cel przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. wkład finansowy rządu Indii, który przyznał świadczenie eksporterowi objętemu dochodzeniem.
- (35) Dodatkowo program AAS z tytułu wywozu fizycznego jest niewątpliwie prawnie uzależniony od dokonania wywozu i tym samym uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.
- (36) Przegląd wygaśnięcia potwierdził zatem, iż podprogramu zastosowanego w aktualnie rozpatrywanym przypadku nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji ani za system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on zasadom określonym w załącznikach I (lit. i)), II (definicja i zasady systemu zwrotu cel) oraz III (definicja i zasady substytucji cel zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Mimo że istnieje system lub procedura weryfikacji w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (część II pkt 4 w załączniku II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze – część II pkt 2 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego), rząd Indii nie zastosował go skutecznie. Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm weryfikacyjny rzeczywistego zużycia, gdyż są one zbyt hojne; ponadto ustalono, że rząd Indii nie odzyskuje nadpłaconych kwot. W istocie rząd Indii nie prowadził skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr faktycznego zużycia. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych komponentach, mimo że badanie takie zwykle powinno być dokonane w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (część II pkt 5 w załączniku II oraz część II pkt 3 w załączniku III do rozporządzenia podstawowego). Na końcu potwierdzono, że obowiązkowy zgodnie z prawem udział biegłych rewidentów w procesie weryfikacyjnym nie jest w praktyce zagwarantowany.
- (37) Uwzględniając powyższe, AAS dla eksportu fizycznego stanowi podstawę dla środków wyrównawczych.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (38) Przy braku dopuszczalnego systemu zwrotu cel zapłaconych za składniki produkcji czy systemu substytucji cel zwrotnych korzyść stanowiąca podstawę środków wyrównawczych to umorzenie całkowitych przywozowych należności celnych, zwykle należnych przy przywozie komponentów. W związku z powyższym oraz z argumentem rządu Indii wspomnianym w motywie 32, należy zauważyć, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się wyrównanie nie tylko „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i)) do rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. W związku z tym, jeżeli stwierdzi się brak odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu cel, zastosowanie ma natomiast zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (utracony dochód), a nie

jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Zgodnie z częścią II załącznika II oraz częścią II załącznika III do rozporządzenia podstawowego obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczających dowodów pozwalających odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (39) Kwotę subsydiów dla eksportera, który korzystał z AAS, obliczono na podstawie niepobranych cel przywozowych (cła podstawowe i szczególne cła dodatkowe) na materiały przywożone w ramach podprogramu stosowanego dla produktu rozpatrywanego w ODP (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadku uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne w celu uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas ODP, ponieważ subsydium zależy od wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych ani przetransportowanych.
- (40) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 12,3 %.

3.3. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (41) Szczegółowy opis DEPB zawarto w pkt 4.3 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 4 dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (42) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (43) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu kredytów w ramach DEPBS, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, w tym dla produktu objętego postępowaniem. Zostały one ustalone w oparciu o normy SION (zob. motyw 29 powyżej) oraz o wartość należności celnych za domniemaną część przywozu, niezależnie od tego, czy cła przywozowe zostały rzeczywiście uiszczone, czy nie. Stawki DEPBS dla produktu objętego postępowaniem w ODP wynosiły 8 % dla trójwodzianu amoksycyliny oraz 7 % dla trójwodzianu ampicyliny i cefaleksyny. Stawki te były zatem we wszystkich przypadkach wyższe niż w okresie połączonego przeglądu.
- (44) Aby kwalifikować się do korzystania z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. W chwili dokonywania transakcji wywozu eksporter musi złożyć do władz indyjskich deklarację wskazującą, że wywóz produktu odbywa się na podstawie programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument

przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu w ramach DEPBS, jaka ma zostać przyznana dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna wysokość korzyści, jakie uzyska. Po wystawieniu wywozowego dokumentu przewozowego przez organy celne rząd Indii nie może odmówić przyznania kredytu w ramach DEPBS. Stawka DEPBS służąca do obliczenia korzyści jest stawką obowiązującą w dniu złożenia oświadczenia o dokonywaniu wywozu. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

- (45) Stwierdzono, że zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kredyty w ramach DEPBS mogą być księgowane zgodnie z zasadą memoriałową jako przychód na rachunkach bankowych podmiotu gospodarczego, po wywiązaniu się z zobowiązania wywozowego. Takie kredyty mogą być przeznaczone na zapłatę cel związanych z późniejszym przywozem jakichkolwiek towarów, w stosunku do których nie istnieją ograniczenia przywozowe, za wyjątkiem dóbr kapitałowych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów. Kredyty w ramach DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i zachowują ważność przez okres 24 miesięcy od daty wydania.
- (46) Wnioski o kredyty w ramach DEPBS przesyła się drogą elektroniczną i mogą one obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytów w ramach DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w pkt 4.47 dokumentów HOP I 04-09 i 09-14. Ponadto, jak zostało to wyraźnie określone w pkt 9.3 dokumentów HOP I 04-09 i 09-14, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).
- (47) Stwierdzono, że jeden współpracujący indyjski producent eksportujący korzystał z tego programu podczas ODP.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (48) Rząd Indii stwierdził, że „świadczenie na rzecz odbiorcy” jest mierzalne, a stosowanie środków wyrównawczych w odniesieniu do subsydiów można określić jedynie wtedy, kiedy zezwolenia DEPBS są sprzedawane na rynku, gdyż tylko wtedy przynosiłyby korzyści. Innymi słowy, kredyty w ramach DEPBS nie byłyby podstawą do zastosowania środków wyrównawczych, gdyby były użyte do płacenia cła za towary przywożone, które służą jako komponenty dla produkcji wywożonych towarów.

e) Wnioski w sprawie DEPBS

- (49) Program DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt w ramach DEPBS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z cel uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. W dodatku kredyty w ramach DEPBS przynoszą korzyści dla eksportera, gdyż poprawia to jego płynność finansową, nie tylko jeżeli zezwolenie zostaje sprzedane na rynku, jak

twierdziły rząd Indii, ale również jeżeli jest użyte do płacenia cła za towary przywożone.

- (50) Poza tym korzyści w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (51) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) oraz załączniku III (definicja i zasady substytucji cel zwrotnych) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura potwierdzająca, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonego produktu lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Wreszcie eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiekolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (52) Zgodnie z art. 3 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w kontekście kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co ustalono w trakcie dochodzenia przeglądowego. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z należności celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego.
- (53) W świetle powyższego, za właściwe uznaje się dokonanie wyceny korzyści DEPBS, jako sumy kredytów przyznanych na wszystkie transakcje wywozowe dokonane w ramach tego programu w ODP.
- (54) W przypadkach uzasadnionych roszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (55) Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego wskazane kwoty subsydiów zostały przydzielone względem łącznego obrotu w wywozie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest

uzależnione od dokonania wywozu i nie było przyznawane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.

- (56) W związku z powyższym stawka subsydium ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z tego subsydium w ODP wynosi 6,9 %.

3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (57) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 dokumentów FTP 04-09 i FTP 09-14 oraz w rozdziale 5 dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (58) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (59) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu, spółka może przywozić dobra kapitałowe (nowe i używane dobra kapitałowe, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu po otrzymaniu wniosku i zainkasowaniu opłaty rząd Indii wystawia zezwolenie EPCGS. Program przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 %, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby spełnić zobowiązanie wywozowe, przywożone dobra kapitałowe powinny zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości dóbr na wywóz w określonym okresie. Zgodnie z FTP 09-14 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach programu EPCGS ze stawką celną 0 %, ale okres na wypełnienie obowiązku wywozu jest w tym przypadku krótszy.

- (60) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCG mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z uprawnienia na bezcłowy przywóz komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z tytułu uznania za wywóz w związku z dostawą dóbr kapitałowych do posiadacza zezwolenia EPCG.

- (61) Stwierdzono, że obaj współpracujący producenci eksportujący korzystali z tego programu podczas ODP.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (62) Po ujawnieniu informacji rząd nie zgodził się z uznaniem programu EPCGS za wymagający stosowania środków wyrównawczych. Twierdził w szczególności, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uznawane za uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Jeden producent eksportujący, który

otrzymał subsydia z programu EPCGS, twierdził, że te subsydia nie powinny być brane pod uwagę, gdyż nie zostałyby użyte w celu nabycia dóbr kapitałowych potrzebnych do produkcji produktu objętego postępowaniem.

e) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (63) Program EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja cel stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza jego wpływy z cła, które w innym przypadku byłoby należne. Ponadto obniżenie cła przenosi korzyść na eksportera, gdyż kwota tak zaoszczędzona na przywozie poprawia płynność przedsiębiorstwa.
- (64) Stwierdzenie, że subsydia w ramach EPCGS odnoszące się do zakupu dóbr kapitałowych nie powinny być uzależnione od dokonania wywozu, w przypadku gdy obowiązek wywozu został wypełniony jeszcze przed ODP. Rzeczywiście nie ulega wątpliwości, że EPCGS jest prawnie uwarunkowane prowadzeniem wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę do zastosowania środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Moment, w którym obowiązek wywozowy byłby rzeczywiście spełniony, jest nieistotny w tym względzie. W odniesieniu do kwestii, czy dobra kapitałowe są użyte lub też nie do produkcji produktu objętego postępowaniem, według rozdziału 5.2 dokumentu FTP 09-14, program EPCGS zezwala na przywóz dóbr kapitałowych na etapie przedprodukcyjnym, produkcyjnym i poprodukcyjnym (włącznie z CKD/SKD⁷ jak również systemami oprogramowania komputerowego). Jest zatem jasne, że dobra nieużyte do produkcji produktu objętego postępowaniem mogą być objęte programem EPCGS. Poza tym ustalono, że obowiązek wywozu w ramach programu EPCGS został spełniony poprzez wywóz produktu objętego postępowaniem. W związku z powyższym wniosek został odrzucony.
- (65) Program EPCGS nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I pkt i) do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (66) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od przywiezionych dóbr kapitałowych, rozłożonego na okres, który odzwierciedla normalny okres amortyzacji dla takiej kategorii dóbr kapitałowych w branży objętej postępowaniem. Do kwoty tej dodano odsetki w celu odzwierciedlenia pełnej wartości korzyści uzyskanej w odnośnym okresie. Uznano, iż komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach dla pożyczek udzielanych w walucie lokalnej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla tego celu.

⁷

Całkowity upust, częściowy upust

- (67) Zgodnie z art. 7 ust. 2 i art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego wielkość subsydium została przydzielona do obrotu w wywozie w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu.
- (68) Stopa subsydiowania współpracujących producentów eksportujących podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 – 0,5 %.

3.5. Program „Focus Market” („FMS”)

a) Podstawa prawna

- (69) Szczegółowy opis programu FMS znajduje się w pkt 3.9.1. do 3.9.2.2 dokumentu FTP 04-09 w pkt 3.14.1 do 3.14.3 dokumentu FTP 09-14, w pkt 3.20 do 3.20.3 dokumentu HOP I 04-09 oraz w pkt 3.8 do 3.8.2 dokumentu HOP I 09-14.

b) Kwalifikowalność

- (70) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący i każdy eksportujący podmiot handlowy.

c) Zastosowanie w praktyce

- (71) W tym programie wywóz wszelkich produktów do państw wymienionych w załączniku 37-C dokumentów HOP I 04-09 i HOP I 09-14 może podlegać kredytowi celnemu odpowiadającemu 2,5 % wartości FOB produktów wywiezionych w ramach programu. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz towarów wwiezionych lub przeładowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych. Wyłączone z programu są także niektóre typy produktów np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.
- (72) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty przyznania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych komponentów lub produktów włącznie z dobrami kapitałowymi.
- (73) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, w którym dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub przesyłki towarów. W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), rząd Indii nie może już odmówić przyznania kredytu celnego.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (74) Po ujawnieniu informacji rząd Indii stwierdził, że dopóki zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu nie zostanie sprzedane na rynku, nie przynosi żadnych korzyści dla odbiorcy, a co za tym idzie – nie podlegałoby środkom wyrównawczym. Twierdzono, że kredyty celne w ramach FMS nie byłyby podstawą do zastosowania środków wyrównawczych, gdyby były użyte do płacenia cel za towary przywożone,

które służą jako komponenty dla produkcji towarów wywożonych. Współpracujący producent eksportujący, który korzystał z programu FMS, stwierdził, że program jest geograficznie związany z innymi państwami, i dlatego nie może podlegać środkom wyrównawczym UE.

e) Wnioski w sprawie programu FMS

- (75) Program FMS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostanie on ostatecznie wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z cel uzyskiwanych przez rząd Indii, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto, bez względu na to, czy zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest używane do zrównoważenia cel przywozowych lub sprzedawane na rynku, kredyt celny w ramach FMS przynosi korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.
- (76) Poza tym korzyści w ramach FMS są uwarunkowane prawnie wynikami wywozu, i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Fakt, iż program FMS nie dotyczy państw UE, nie zaprzecza ani praktycznym konsekwencjom programu, ani sposobu, w jaki wykorzystuje się świadczenia w ramach FMS, jak stwierdzono w powyższych motywach 72 do 74. Dlatego powyższy argument trzeba było odrzucić.
- (77) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji czy system substytucji cel zwrotnych w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit i) załącznika I, załączniku II (definicja i zasady systemu cel zwrotnych) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu cel zapłaconych za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Nie istnieje żaden system ani procedura potwierdzająca, które komponenty są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych FMS w celu przywozu dóbr kapitałowych, choć dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu cel zapłaconych za składniki procesu produkcji określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (78) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego korzystającego z tego programu na zasadzie rachunkowości memorialowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do obrotu w wywozie podczas ODP, stanowiącego odpowiedni mianownik, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych lub przetransportowanych.
- (79) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu w trakcie ODP wynosi <0,1 %.

3.6. Program „Duty Free Import Authorisation” („DFIA”)

- (80) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach DFIA podczas ODP. It was therefore not necessary to further analyse this scheme in this investigation.

3.7. Program „Export Oriented Units” („EOU”) / Program „Export Processing Zones” („EPZ”) / Program „Special Economic Zones” („SEZ”)

- (81) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach EOU/EPZ/SEZ podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tych programów w ramach niniejszego dochodzenia.

3.8. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (82) Szczegóły programu zostały zawarte w okólniku w sprawie kredytu eksportowego w rupiach/walucie zagranicznej i usług dla eksporterów DBOD nr DIR.(Exp).BC 07/04.02.02/2009-10 wydanym przez Bank Rezerw Indii [Reserve Bank of India (RBI)], który jest adresowany do wszystkich komercyjnych banków w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (83) Do korzystania z tego programu kwalifikują się producenci eksportujący i eksportujące podmioty handlowe.

c) Stosowanie programu w praktyce

- (84) W ramach tego programu RBI ustala obowiązkowe pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit”, który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek na sfinansowanie należności z tytułu wywozu. RBI

zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania wywozu.

- (85) W wyniku stosowania postanowień okólnika głównego RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu do stóp procentowych zwykłych kredytów komercyjnych (kredyty gotówkowe), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Mogą bowiem one nawet uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

(86) *d) Wnioski dotyczące programu ECS*

- (87) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS ustanowionego przez okólnik główny RBI, o których mowa w motywie 85, mogą obniżać koszty odsetkowe eksportera w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają danemu eksporterowi uzyskanie korzyści w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice w wysokości stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania kredytobiorcom, korzystającym z finansowania wywozu, korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.

- (88) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że na gruncie art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego oraz Porozumienia WTO w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych (ASCM) dla celów ustalenia subsydium nie jest wymagane, by były ponoszone nakłady publiczne, np. by rząd Indii spłacał banki komercyjne; wystarczy, by rząd wyznaczał realizację funkcji określonych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i), (ii) lub (iii) rozporządzenia podstawowego. Bank RBI jest instytucją publiczną, dlatego też podlega definicji „władzy publicznej” określonej w art. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI wyznacza jednostkom prywatnym wykonywanie określonych funkcji w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przezeń warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, wprowadzanymi w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie wywozu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są okólnikiem RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek

udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należałby do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to, zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, uznaje się za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych, są zatem uzależnione od dokonania wywozu.

e) Obliczenie kwoty subsydium

- (89) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez jedyne go współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na łączny obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych ilości.
- (90) Stopa subsydiowania ustalona w odniesieniu do tego programu dla współpracującego producenta eksportującego korzystającego z programu w trakcie ODP była znikoma.

3.9. System zwolnień od podatku dochodowego („ITES”)

- (91) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach ITES podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.10. Program bodźców dla przemysłu stanu Pendżab

- (92) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach programu bodźców dla przemysłu stanu Pendżab podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.11. Program bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat

- (93) W trakcie dochodzenia ustalono, że współpracujący indyjscy producenci nie uzyskali korzyści w ramach programu bodźców dla przemysłu stanu Gudżarat podczas ODP. W związku z tym uznano, że nie jest konieczne dalsze analizowanie tego programu w ramach niniejszego dochodzenia.

3.12. Kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych

- (94) Kwota subsydiów będących podstawą środków wyrównawczych, określona zgodnie z przepisami rozporządzenia podstawowego, określona *ad valorem* w odniesieniu do producentów eksportujących, zawiera się między 7,5 % a 12,4 %. Ta wysokość subsydiów przekracza próg *de minimis* wskazany w art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

- (95) Uznaje się zatem, iż – zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego – subsydiowanie było kontynuowane w ODP.

3.13. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania

- (96) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziło do kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania.
- (97) W tej kwestii należy przypomnieć, że w postępowaniu współpracowało jedynie dwóch znanych producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. Z dostępnych informacji statystycznych z Indii i UE nie można ustalić udziału tych eksporterów w ogólnej unijnej sprzedaży indyjskich producentów eksportujących produkt objęty postępowaniem. Jednakże z tych danych statystycznych wynika, że istnieją inni producenci, którzy mogliby sprzedawać do Unii produkt objęty postępowaniem.
- (98) Ustalono, że współpracujący producenci eksportujący w ODP nadal korzystali z subsydiowania podlegającego środkom wyrównawczym, przyznanego przez władze indyjskie. Omówione powyżej programy subsydiów regularnie zapewniają korzyści i nie ma przesłanek by sądzić, że w przewidywalnej przyszłości programy te zostaną zakończone lub zmodyfikowane, ani też, że współpracujący producenci eksportujący przestaną uzyskiwać korzyści w ramach tych programów.
- (99) Brak jest dostępnych informacji, które wskazałyby, że inni producenci eksportujący mieliby zaprzestać korzystania z programów subsydiowania przeanalizowanych powyżej. Należy zatem stwierdzić, że nadal ma miejsce ogólnokrajowe subsydiowanie.
- (100) Wobec powyższych ustaleń należy stwierdzić, że subsydiowanie trwało nadal w ODP i najprawdopodobniej będzie kontynuowane w przyszłości.

4. PRODUKCJA UNIJNA

- (101) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym następujący producenci unijni wytwarzali produkt podobny w krajach Unii: Sandoz, DSM, Deretil, ACS Dobfar SpA and Antibioticos S.A. Przedsiębiorstwa Sandoz i DSM wystąpiły o przegląd wygaśnięcia obowiązujących środków antysubsydyjnych. W celu ustalenia całkowitej produkcji unijnej wykorzystano wszystkie dostępne informacje dotyczące producentów unijnych, w tym informacje zawarte we wniosku oraz dane zebrane od producentów unijnych przed rozpoczęciem dochodzenia przeglądowego oraz po jego rozpoczęciu. Na tej podstawie szacowana całkowita produkcja unijna w ODP wynosiła 7,093 tony.
- (102) Producenci unijni, których produkcja stanowi całość produkcji Unii, stanowią przemysł unijny w myśl art. 9 ust. 1 rozporządzenia podstawowego i są oni dalej określani terminem „przemysł unijny”. Z racji tego, że produkt podobny produkowany przez trzech producentów unijnych, którzy odpowiedzieli na kwestionariusze w ODP, reprezentował maksymalnie 95 % ogólnej produkcji unijnej produktu podobnego, te dane producentów uznaje się za reprezentacyjne dla całego przemysłu unijnego.

5. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

5.1. Uwaga wstępna

- (103) W celu analizy wielkości przywozu i tendencji cenowych użyto statystyk Eurostatu dotyczących przywozu dla kodów TARIC 2941 10 10 10, 2941 10 20 10 i 2941 90 00 30 dla lat 2007 i 2008 oraz kodów TARIC 2941 10 00 10 oraz 2941 90 00 30 od roku 2009, które obowiązywały w rozpatrywanym okresie.
- (104) Biorąc pod uwagę liczbę producentów unijnych oraz fakt, że jeden producent unijny produkował produkt podobny w ramach umowy o przerób z innym producentem, informacja dotycząca przemysłu unijnego została ewentualnie przedstawiona za pomocą wskaźników lub w zakresach wartości w celu ochrony poufności danych.

5.2. Konsumpcja na rynku unijnym

- (105) Produkt podobny jest sprzedawany przez przemysł unijny niepowiązanym klientom oraz sprzedawany/przekazywany do powiązanych przedsiębiorstw w celu dalszego przetwarzania.
- (106) Sprzedaż niezwiązanym podmiotom została uznana za „wolny rynek”. Sprzedaż/przekazanie do podmiotów powiązanych zostało uznane za „użytek własny”.
- (107) Przy obliczaniu widocznej konsumpcji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w Unii, Komisja dodała:
- wielkość całkowitego przewozu do Unii produktu objętego dochodzeniem według danych Eurostatu,
 - wielkość sprzedaży w Unii produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny,
 - wielkość użytku własnego produktu podobnego przez przemysł unijny,
 - oraz szacowaną sprzedaż produktu podobnego w państwach Unii, wytwarzanego przez przemysł unijny.
- (108) Należy zwrócić uwagę na to, że w celu uniknięcia podwójnego policzenia wielkości sprzedaży sprzedaż dokonana w ramach umowy o przerób pomiędzy dwoma producentami unijnymi została wykluczona z powyższych obliczeń.
- (109) Na podstawie powyższych ustaleń należy stwierdzić, że poziom konsumpcji produktu objętego postępowaniem oraz produktu podobnego w Unii stopniowo wzrósł o 28 % w okresie badanym:

<u>KONSUMPCJA (W TONACH)</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY</u>	<u>6 601</u>	<u>7 021</u>	<u>7 783</u>	<u>8 423</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>106</u>	<u>118</u>	<u>128</u>

5.3. Przywóz z Indii

5.3.1. Wielkość, udział w rynku i ceny przywozu z Indii

<u>PRZYWÓZ (W TONACH)</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU</u> <u>OBJĘTEGO</u> <u>POSTĘPOWANIEM DO</u> <u>SWOBODNEGO OBROTU</u>	<u>32,6</u>	<u>16,1</u>	<u>1,9</u>	<u>1,4</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>49</u>	<u>6</u>	<u>4</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU</u> <u>OBJĘTEGO</u> <u>POSTĘPOWANIEM W</u> <u>RAMACH SYSTEMU</u> <u>USZLACHETNIANIA</u> <u>CZYNNEGO</u>	<u>45,5</u>	<u>3,7</u>	<u>15,5</u>	<u>14,5</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>8</u>	<u>34</u>	<u>32</u>

(110) Według danych Eurostatu, wielkość przywozu produktu z Indii objętego postępowaniem przeznaczonego do swobodnego obrotu zmniejszyła się o 96 % w okresie badanym. Zaobserwowano znaczny spadek o 51 punktów procentowych w 2008 r., po czym spadek o dalsze 43 punkty procentowe w 2009 r. oraz o dwa punkty procentowe w ODP.

- (111) Nieco inną tendencję można było zaobserwować dla przywozu dokonanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego, który nie jest objęty cłem wyrównawczym ani innym cłem. Po początkowym spadku o 92 % pomiędzy 2007 a 2008 r. przywóz wzrósł w 2009 r. i pozostał na relatywnie stabilnym poziomie w ODP.

<u>ŚREDNIA CENA IMPORTOWA (EUR/TONE)</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM DO SWOBODNEGO OBROTU</u>	<u>25 863</u>	<u>28 934</u>	<u>34 758</u>	<u>19 200</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>112</u>	<u>134</u>	<u>74</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU OBJĘTEGO POSTĘPOWANIEM W RAMACH SYSTEMU USZLACHETNIANIA CZYNNEGO</u>	<u>35 616</u>	<u>37 443</u>	<u>30 894</u>	<u>30 044</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>105</u>	<u>87</u>	<u>84</u>

- (112) Średnia cena importowa produktu objętego postępowaniem z Indii przeznaczonego do swobodnego obrotu wzrosła o 34 % pomiędzy 2007 a 2009 r., po czym gwałtownie spadła w ODP, osiągając poziom o 26 % niższy niż w 2007 r. Również ceny przywozu dokonanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego wykazały tendencję spadkową, zmniejszając się o 16 % w okresie badanym. Różnicę w tendencjach cenowych pomiędzy dwoma systemami przywozowymi można wyjaśnić innym rodzajem produktu objętego postępowaniem, który był głównie przywożony, tj. cefaleksyny, która jest droższa niż inne rodzaje produktów.

<u>UDZIAŁ W RYNKU PRZYWOZU Z INDII</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU OBJETEGO POSTĘPOWANIEM DO SWOBODNEGO OBROTU</u>	<u>0,5 %</u>	<u>0,2 %</u>	<u>0,0 %</u>	<u>0,0 %</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>46</u>	<u>5</u>	<u>3</u>
<u>PRZYWÓZ PRODUKTU OBJETEGO POSTĘPOWANIEM W RAMACH SYSTEMU USZLACHETNIANIA CZYNNEGO</u>	<u>0,7 %</u>	<u>0,1 %</u>	<u>0,2 %</u>	<u>0,2 %</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>8</u>	<u>29</u>	<u>25</u>

(113) Udział w rynku przywozu z Indii przeznaczonego do swobodnego obrotu lub dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego był bardzo niski w okresie badanym i zmniejszył się w obu przypadkach.

(114) Jeden producent unijny stwierdził, że przywóz z Indii, który oparty był o dane Eurostatu, został źle oszacowany, gdyż indyjskie statystyki dotyczące wywozu pokazują większe wielkości wywozu od tych wspomnianych w danych Eurostatu. W tym względzie należy zauważyć, że do standardowych metod Komisji należy używanie danych Eurostatu jako podstawy dla statystyk dotyczących przywozu. Poza tym odnotowano, iż indyjskie statystyki dotyczące wywozu nie zawierają informacji na temat ostatecznego miejsca przeznaczenia tego wywozu ani czy rzeczywiście dotarł do terytorium UE. Argument ten musiał zatem zostać odrzucony.

5.3.2. Podcięcie cenowe

(115) W świetle wyjątkowo niewielkiej wielkości przywozu z Indii na rynek UE dopuszczonego do swobodnego obrotu nie można było wyciągnąć żadnych znaczących wniosków w odniesieniu do zaniżania cen. W odniesieniu do przywozu dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego stwierdzony margines podcięcia cenowego był negatywny. Jednakże przywóz wynosił mniej niż dziesięć ton i dotyczył tylko jednego produktu (cefaleksyny), który jest również najdroższym i najsłabiej reprezentowanym produktem tego typu na rynku. Dlatego też obliczono, że dane transakcyjne dotyczące przywozu dokonywanego w ramach systemu uszlachetniania czynnego nie były reprezentacyjne dla znaczących obliczeń podcięcia cenowego i nie nadawały się do dalszej analizy.

(116) Jeden producent unijny wskazał, iż oddzielna analiza tych dwóch kategorii przywozu, tj. do swobodnego obrotu oraz w ramach systemu uszlachetniania czynnego, nie była zgodna z podejściem poprzedniego dochodzenia przeglądowego ani ze stałą praktyką Komisji.

- (117) W tym względzie należy podkreślić, że, jak stwierdzono w motywie 115, ilości produktu przywożonego albo w ramach systemu uszlachetniania czynnego albo do swobodnego obrotu nie były wystarczające, aby wyciągnąć znaczące wnioski. Ze względu na niski poziom łącznej wielkości przywozu wnioski te dotyczą również tej wielkości.

5.4. Przywóz z innych państw trzecich

Przywóz z państw trzecich	2007	2008	2009	ODP
Wielkość (w tonach)				
Singapur	1 557,7	1 448,2	2 030,5	2 425,3
Wskaźnik	100	93	130	156
Chiny	487,6	622,5	1 176,9	1 234,7
Wskaźnik	100	128	241	253
Oman	373,4	438,5	301,7	287,9
Wskaźnik	100	117	81	77
Pozostałe państwa trzecie	67,8	327,5	74,2	73,2
Wskaźnik	100	483	109	108
Razem	2 486,5	2 836,7	3 583,3	4 021,1
Wskaźnik	100	114	144	162

- (118) Przywóz produktu objętego przeglądowni z państw innych niż Indie wzrósł o 62 % w okresie badanym, przy gwałtownym zwiększeniu udziału w rynku o więcej niż 10 punktów procentowych z 37,6 % do 47,7 %, co zbiegło się ze wzrostem konsumpcji na rynku UE. Spośród państw eksportujących Singapur, Chiny i Oman były głównymi dostawcami na rynek Unii.

Średnia cena importowa za tonę (EUR)	2007	2008	2009	ODP
Singapur	44 218	36 590	27 007	22 485
Wskaźnik	100	83	61	51
Chiny	29 515	26 622	21 224	20 683
Wskaźnik	100	90	72	70
Oman	29 875	27 665	23 440	22 597
Indeks	100	93	78	76
Pozostałe państwa trzecie	38 324	35 987	45 628	46 938
Wskaźnik	100	94	119	122
Razem	39 020	32 953	25 193	22 385
Wskaźnik	100	84	65	57

- (119) Średnie ceny przywozu z państw trzecich spadły znacznie o 43 % w okresie badanym. Mimo że ceny głównych państw eksportujących (Singapur, Chiny i Oman) podjęły ceny UE o ok. 20 % za produkt w ODP, a wielkość przywozu można uznać za znaczącą, taki przywóz po niskich cenach najwidoczniej nie wpłynął na rentowność przemysłu unijnego.
- (120) Jeden producent unijny stwierdził, że w analizie tendencji średniej ceny importowej powinny być uwzględnione różne rodzaje produktu. W tym względzie należy zauważyć, że, zgodnie ze standardowymi praktykami analiza między innymi tendencji cenowych musi być przeprowadzona na podstawie produktu objętego postępowaniem, bez względu na udział każdego rodzaju produktu. Dalej stwierdzono, że, w tym

przypadku, nie wyciągnięto żadnych wniosków z tendencji cen importowych z państw trzecich w okresie badanym. Powyższy wniosek musiał zatem zostać odrzucony.

- (121) Wszyscy producenci unijni twierdzili, że przywóz z między innymi Chin i Omanu dotyczy głównie trójwodzianu amoksycyliny do użytku weterynaryjnego i powinno to być wzięte pod uwagę w analizie powyższych cen. W tym względzie należy zauważyć, że produkt objęty przeglądem obejmuje antybiotyki stosowane u ludzi i do celów weterynaryjnych. Ponadto informacje dostarczone na poparcie tego stwierdzenia nie zostały potwierdzone. Dlatego też powyższy wniosek musiał zostać odrzucony.
- (122) Jeden producent unijny kwestionował podstawę, na której porównano ceny trójwodzianu amoksycyliny i trójwodzianu ampicyliny w ODP, szczególnie że w danych Eurostatu nie ma rozróżnienia pomiędzy tymi dwoma rodzajami produktu. W tym względzie, jako że okazało się, iż ceny przemysłu unijnego tych dwóch rodzajów produktu były podobne, uzasadnione było wykonanie łącznego porównania cen.
- (123) Jeżeli chodzi o przywóz z Singapuru, wszyscy producenci unijni twierdzili, że został on dokonany w oparciu o cenę transferową pomiędzy stronami powiązanymi. W tych okolicznościach włączenie tego przywozu zniekształciłoby średnie ceny z pozostałych państw trzecich. Należy zauważyć, że, jeżeli ten przywóz miałby zostać wyłączony z porównania cenowego, wyżej wspomniane ustalenie dotyczące marginesu podcięcia cenowego nie zmieniłoby się znacznie, a wniosek, iż przywóz po niskich cenach nie wpłynął na rentowność przemysłu unijnego, pozostałby aktualny.

5.5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (124) W odniesieniu do poniższych wskaźników ekonomicznych dotyczących przemysłu unijnego ustalono, że wnikliwa analiza i ocena muszą skupić się na sytuacji panującej na wolnym rynku: wielkość i ceny sprzedaży na rynku unijnym, udział w rynku i rentowność. Tam, gdzie było to możliwe i zasadne, ustalenia te zostały następnie porównane z danymi dotyczącymi rynku sprzedaży wewnętrznej, tak aby uzyskać pełny obraz sytuacji przemysłu unijnego.
- (125) Jednakże w odniesieniu do innych wskaźników ekonomicznych obecne dochodzenie wykazało, że mogą one być rzetelnie zbadane tylko w odniesieniu do całkowitej aktywności. Rzeczywiście, produkcja (zarówno na sprzedaż wewnętrzną, jak i na wolny rynek), moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wykazy, nakłady, zapasy, zatrudnienie, wydajność, wynagrodzenia, wzrost, zdolność zwiększenia kapitału zależą od poziomu całkowitej aktywności, niezależnie od tego czy produkcja jest przeznaczona na potrzeby własne czy sprzedawana na wolnym rynku.
- (126) Po otrzymaniu uwag od jednego producenta unijnego dotyczących ostatecznego ujawnienia faktów i okoliczności, na podstawie których zaproponowano zakończenie postępowania, niektóre wskaźniki ekonomiczne w następującym motywie zostały skorygowane. Te zmiany nie dały podstaw do zmiany wniosków dotyczących sytuacji przemysłu unijnego.

5.5.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK MOCY PRODUKCYJNYCH</u>	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>104</u>	<u>107</u>
<u>WSKAŹNIK PRODUKCJI</u>	<u>100</u>	<u>95</u>	<u>96</u>	<u>98</u>
<u>WSKAŹNIK WYKORZYSTANIA MOCY PRODUKCYJNYCH</u>	<u>100</u>	<u>95</u>	<u>92</u>	<u>91</u>

(127) Moce produkcyjne przemysłu unijnego były stabilne pomiędzy 2007 a 2008 r., po czym pomiędzy 2008 a 2009 r. wzrosły o 4 % i o kolejne 3 punkty procentowe w ODP.

(128) Jednakże wielkość produkcji nie zwiększyła się ze względu na nieprzewidziane trudności techniczne jedno producenta unijnego w 2008 r., kiedy to wielkość produkcji spadła o 5 %, po czym stopniowo rosła do rozpoczęcia ODP.

(129) W efekcie wzrostu mocy produkcyjnych połączonego z niewielkim spadkiem produkcji stopień wykorzystania mocy produkcyjnych w okresie badanym ciągle spadał, a w ODP osiągnął poziom o 9 % niższy niż w 2007 r.

5.5.2. Sprzedaż, cena sprzedaży, udział w rynku

5.5.2.1. Sprzedaż na wolnym rynku

<u>SPRZEDAŻ DO NIEPOWIĄZANYCH PODMIOTÓW W UE</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK WIELKOŚCI</u>	<u>100</u>	<u>97</u>	<u>93</u>	<u>99</u>
<u>WSKAŹNIK ŚREDNIEJ CENY SPRZEDAŻY</u>	<u>100</u>	<u>121</u>	<u>104</u>	<u>104</u>
<u>WSKAŹNIK UDZIAŁU W RYNKU</u>	<u>100</u>	<u>90</u>	<u>79</u>	<u>78</u>

(130) Wielkość sprzedaży przemysłu unijnego podmiotom niepowiązanym w ODP była nieznacznie poniżej poziomu z 2007 r., spadła o 7 % w 2009 r., po czym wzrosła o sześć punktów procentowych w ODP.

(131) Średnia cena sprzedaży przemysłu unijnego na rynku UE wzrosła w okresie badanym o 4 %. Ceny najpierw gwałtownie wzrosły o 21 % w 2008 r., zanim spadły o 17 punktów procentowych w 2009 r. i pozostały stabilne w ODP.

(132) Jeden producent unijny stwierdził, że wpływ cen przywozu z Indii na przemysł unijny został niewłaściwie oceniony. Z tego względu należy przede wszystkim nadmienić, że nie miało miejsca podcięcie cenowe, jak wspomniano w motywie 115 powyżej.

Ponadto, jak wskazano w poprzednim motywie, ceny przemysłu unijnego wzrosły o 4 % w okresie badanym. W tych okolicznościach uznaje się, że przywóz z Indii nie miał żadnego negatywnego wpływu na sytuację przemysłu unijnego.

- (133) Zmniejszająca się sprzedaż na rynku UE niepowiązanym podmiotom została odzwierciedlona w rozwoju udziału rynkowego, który spadł o 22 punkty procentowe w ODP w porównaniu do roku 2007.

5.5.2.2. Produkcja na własne potrzeby

<u>RYNEK SPRZEDAŻY WEWNĘTRZNEJ W UE</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK WIELKOŚCI</u>	<u>100</u>	<u>115</u>	<u>122</u>	<u>128</u>
<u>WSKAŹNIK ŚREDNIEJ CENY SPRZEDAŻY WEWNĘTRZNEJ</u>	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>111</u>	<u>110</u>
<u>WSKAŹNIK UDZIAŁU W RYNKU</u>	<u>100</u>	<u>109</u>	<u>104</u>	<u>100</u>

- (134) Podczas gdy wielkość sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym podmiotom malała w okresie badanym pomimo zwiększającego się popytu, sprzedaż wewnętrzna wzrosła o 28 %.

- (135) Udział rynkowy rynku sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego wzrósł o 9 punktów procentowych w 2008 r.. po czym stopniowo spadł do poziomu z 2007 r.

5.5.2.3. Udział w rynku przemysłu unijnego / Wzrost

<u>SPRZEDAŻ NIEPOWIĄZANYM PODMIOTOM, SPRZEDAŻ WEWNĘTRZNA ORAZ UŻYTEK WŁASNY</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK WIELKOŚCI</u>	<u>100</u>	<u>107</u>	<u>108</u>	<u>114</u>
<u>WSKAŹNIK UDZIAŁU W RYNKU</u>	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>92</u>	<u>90</u>

- (136) Udział rynkowy przemysłu unijnego jako całości został zmierzony poprzez dodanie wielkości rynkowych wolnego rynku i rynku sprzedaży wewnętrznej w UE. Mimo że wielkość ta wzrosła w okresie badanym o 14 %, udział rynkowy przemysłu unijnego spadł o 10 punktów procentowych, gdyż konsumpcja rynkowa wzrosła o 28 % w tym samym okresie. Oznacza to, że przemysł unijny nie czerpał korzyści ze wzrostu konsumpcji.

5.5.3. Zapasy

<u>ZAPASY</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK WIELKOŚCI</u>	<u>100</u>	<u>74</u>	<u>63</u>	<u>46</u>

(137) Poziom zapasów spadł o 54 % od 2007 r. do końca ODP, co tłumaczy się głównie zwiększonym popytem wewnętrznym.

5.5.4. Rentowność

5.5.4.1. Rentowność na wolnym rynku

<u>RENTOWNOŚĆ NA WOLNYM RYNKU</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>447</u>	<u>218</u>	<u>253</u>

(138) Rentowność sprzedaży przemysłu unijnego niepowiązanym podmiotom na rynku unijnym polepszyła się znacznie o 153 punkty procentowe w ODP. Taką sytuację można wytłumaczyć średnim wzrostem cen o 2 % i spadkiem kosztów produkcji. Jak porównano do marży zysku uzyskanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym w ostatnim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia, zysk zwiększył się o ponad 400 punktów procentowych.

(139) Należy zauważyć, że, za wyjątkiem roku 2007, poziom zysku przemysłu unijnego wynosił więcej niż docelowa marża zysku ustalona w poprzednim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia; tj. 10 % („docelowy zysk”) w okresie badanym.

(140) Dwóch producentów unijnych uznało, że rentowność została niewłaściwie oceniona, gdyż zysk osiągnięty przez powiązanych dostawców surowców został odjęty od ich kosztów. Z tego względu konsekwentnie stosuje się potrącanie zysku osiągniętego przez powiązane jednostki uczestniczące w produkcji surowców. Z tych powodów argument ten musiał zostać odrzucony.

5.5.4.2. Rentowność sprzedaży wewnętrznej

<u>RENTOWNOŚĆ SPRZEDAŻY WEWNĘTRZNEJ</u>	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK</u>	<u>100</u>	<u>55</u>	<u>153</u>	<u>151</u>

(141) Rentowność sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego na rynku unijnym polepszyła się o 51 % w ODP. Taką sytuację można w dużej mierze wyjaśnić 10-procentowym średnim wzrostem cen. Jednakże z racji tego, że tendencje cenowe oparte są o ceny transferowe, nie można z tego wyciągać żadnych znaczących wniosków.

5.5.5. *Inwestycje, zwrot z inwestycji, przepływ środków pieniężnych i zdolność do pozyskania kapitału*

	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK INWESTYCJI</u>	<u>100</u>	<u>246</u>	<u>342</u>	<u>129</u>
<u>WSKAŹNIK RENTOWNOŚCI INWESTYCJI</u>	<u>100</u>	<u>233</u>	<u>52</u>	<u>62</u>
<u>WSKAŹNIK PRZEPŁYWU ŚRODKÓW PIENIĘŻNYCH</u>	<u>100</u>	<u>236</u>	<u>83</u>	<u>107</u>

- (142) Inwestycje zwiększyły się w okresie badanym. Inwestycje były związane ze wzrostem mocy produkcyjnych zarówno na potrzeby rynku sprzedaży wewnętrznej, jak i wolnego rynku.
- (143) W toku dochodzenia wykazano również, że w okresie badanym spadł zwrot z inwestycji, tj. zysk netto przed opodatkowaniem produktu jako odsetek wartości księgowej netto aktywów trwałych przyporządkowanych produktowi.
- (144) Przepływ środków pieniężnych wzrósł o 7 % w okresie badanym, gdyż spadek rentowności mógł być skompensowany przez spadek zapasów w drugiej połowie okresu badanego.

5.5.6. *Zatrudnienie, wydajność i płace*

	<u>2007</u>	<u>2008</u>	<u>2009</u>	<u>ODP</u>
<u>WSKAŹNIK ZATRUDNIENIA</u>	<u>100</u>	<u>106</u>	<u>111</u>	<u>109</u>
<u>WSKAŹNIK WYDAJNOŚCI</u>	<u>100</u>	<u>89</u>	<u>87</u>	<u>89</u>
<u>WSKAŹNIK WYNAGRODZENIA</u>	<u>100</u>	<u>104</u>	<u>106</u>	<u>106</u>

- (145) Zatrudnienie wzrosło o 9 % w okresie badanym wraz z inwestycjami w moce produkcyjne, podczas gdy średnia płaca wzrosła jedynie o 6 %. Wydajność spadła o 11 % ogółem po nieprzewidzianych trudnościach technicznych jednego producenta unijnego.

5.5.7. *Wielkość kwoty subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych i poprawa sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu*

- (146) Zważywszy na wielkość subsydiowanego przywozu z Indii, konsekwencje rzeczywistej wielkości subsydiowania nie mogą być uznane za istotne.

- (147) Sytuacja przemysłu unijnego poprawiła się znacznie od ostatniego dochodzenia w ramach przeglądu oraz w ODP. Można w takim razie stwierdzić, że przemysłowi unijnemu udało się w pełni powrócić do stanu sprzed poprzedniego subsydiowania.

5.6. Wnioski dotyczące sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego

- (148) Pomiedzy 2007 r. a okresem dochodzenia wielkość przywozu produktu objętego postępowaniem po cenach subsydiowanych była znikoma. Z wyjątkiem niektórych wskaźników wystąpienia szkody, jak np. udział w rynku, wielkość produkcji oraz zwrot z inwestycji, większość wskaźników wystąpienia szkody, w tym rentowność (+153 %), cena sprzedaży (+4 %), wielkość sprzedaży (+14 %), zatrudnienie (+10 %) oraz inwestycje (+29 %), kształtowała się dodatnio w okresie badanym. Poziomy zysku osiąmane na rynku UE były, z wyjątkiem roku 2007, wynosiły więcej niż docelowa marża zysku ustalona w poprzednim dochodzeniu w sprawie wygaśnięcia; tj. 10 %. Pozytywne tendencje wykazywane przez znaczną większość wskaźników zawdzięcza się wiarygodności przemysłu unijnego oraz długotrwałym relacjom z klientami, które przemysł unijny rozwinął przez ostatnie lata, ale również dzięki poziomowi cen, który udało się osiągnąć na rynku.
- (149) Jeden producent unijny stwierdził, że w analizie tendencji cen i zysków powinno się zawrzeć niedobór surowców w 2007 i 2008 r. Uznano, że niedobór doprowadził do wyjątkowych wzrostów cen i zysków w 2008 r. i do pewnego stopnia w 2009 r. Z tego względu, jak widać w tabelach 5.5.2.1 i 5.5.4.1, wyjątkowe poziomy cen i zysków dotyczą tylko roku 2008. Wydaje się, że niedobór surowców nie miał już wpływu na poziomy zysków z 2009 r. i z ODP. Wnioski w powyższym motywie 139, że zyski w okresie badanym znajdowały się powyżej docelowego zysku, pozostają aktualne.
- (150) Jeżeli chodzi o sprzedaż wewnętrzną, opcja sprzedania przez przemysł unijny części produkcji na rynku sprzedaży wewnętrznej zapewniła wysoki poziom wykorzystania mocy produkcyjnych oraz umożliwiła przemysłowi unijnemu zmniejszenie stałych kosztów i pozostanie konkurencyjnym cenowo.
- (151) Reasumując, w świetle korzystnego kształtowania się wskaźników dotyczących przemysłu unijnego uznaje się, że przemysł unijny nie doznał w badanym okresie istotnej szkody.

5.7. Wpływ subsydiowanego przywozu

- (152) Mając na uwadze niewielką ilość produktu objętego postępowaniem, który był przywożony do Unii w okresie badanym, przywóz towarów po cenach subsydiowanych nie wpłynął w znaczącym zakresie na wyniki przemysłu unijnego. Rzeczywiście, jak stwierdzono powyżej, uważa się, że przemysł nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym.

6. PRAWDOPODOBIENSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (153) Przypomina się, że przemysł unijny nie poniósł istotnej szkody w okresie badanym, gdyż większość wskaźników wystąpienia szkody wykazało pozytywne tendencje w tym okresie. W związku z tym zbadano, czy istnieje prawdopodobieństwo, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do ponownego wystąpienia szkody, zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

6.1. Wolne moce produkcyjne w kraju, którego dotyczy postępowanie

- (154) Dochodzenie wykazało, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przez trzech współpracujących producentów indyjskich osiągnęło bardzo wysoki poziom w ODP. Na tej podstawie wolne moce produkcyjne, które mogłyby być skierowane na rynek UE w przypadku braku środków, wydawały się ograniczone.
- (155) Po ujawnieniu informacji kilku producentów unijnych twierdziło, że wolne moce produkcyjne w Indiach były większe, i że stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez współpracujących indyjskich producentów eksportujących nie był reprezentacyjny dla indyjskiego sektora jako całości. Jeden producent unijny twierdził nawet, że wolne moce produkcyjne siedmiu wiodących eksporterów indyjskich reprezentowały wielkości stanowiąco większe niż konsumpcja na wolnym rynku UE.
- (156) W tej kwestii należy po pierwsze podkreślić, że stopień wykorzystania mocy produkcyjnych przez trzech współpracujących producentów eksportujących został obliczony jako średnia ważona w oparciu o zweryfikowane dane dotyczące konkretnie produktu objętego postępowaniem. Ponadto trzech współpracujących producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, byli dużymi producentami i „wiodącymi”, według wnioskującego, spośród siedmiu indyjskich eksporterów. Natomiast dane przedstawione przez producentów unijnych na temat wolnych mocy produkcyjnych tych siedmiu indyjskich producentów były głównie oparte o „wiedzę rynkową” i nie mogły zostać poparte rzetelnie udokumentowanymi informacjami, mimo że takie były szczególnie wymagane. Dlatego też informacja ta nie mogła zostać uwzględniona, przy czym potwierdzono, że, w oparciu o zweryfikowane dane w aktach sprawy, indyjskie wolne moce produkcyjne wydają się być ograniczone.

6.2. Zachowania eksportowe indyjskich producentów dokonujących wywozu

- (157) Na podstawie danych z oficjalnych statystyk indyjskich, ustalono, że ceny sprzedaży eksportowej na dziesięć głównych rynków eksportowych Indii były średnio o ok. 20 % niższe od cen sprzedaży przemysłu unijnego na rynku UE w ODP. Te indyjskie ceny eksportowe były zgodne z cenami innych głównych uczestników rynkowych UE, jak wykazano w powyższym motywie 119. Okazało się, że przywóz po niskich cenach w okresie badanym z tych pozostałych krajów nie miał negatywnego wpływu na wyniki przemysłu unijnego. W tych okolicznościach uważa się, że, w przypadku wygaśnięcia środków indyjskie ceny eksportowe będą raczej nieszkodliwe dla przemysłu unijnego, gdyż ma on już do czynienia z konkurencją ze strony innych państw eksportujących z takimi samymi tendencjami cenowymi i nie ponosi istotnej szkody.
- (158) Dwóch producentów unijnych zgłosiło również, że w przypadku wygaśnięcia środków indyjscy producenci skierowaliby do UE wywóz przeznaczony w tej chwili na inne rynki ze względu na atrakcyjność rynku UE pod względem cen. Przede wszystkim należy zauważyć, że w przypadku skierowania wywozu do UE indyjscy producenci zaczęliby konkurować z innymi państwami trzecimi, które już eksportują znaczące ilości do UE. Ponadto, jak wspomniano w powyższym motywie 119, uznano, że przywóz z państw trzecich po cenach podobnych do indyjskich cen eksportowych na inne rynki, nie wpłynął na wyniki przemysłu unijnego. Na tej podstawie uważa się, że w przypadku zwiększenia ilości wywożonych z Indii do UE po cenach podobnych do tych na innych rynkach eksportowych, przemysł unijny nie poniósłby istotnej szkody.

- (159) Dwóch producentów unijnych stwierdziło również, że fakt, iż w USA zakazano przywozu z niektórych indyjskich zakładów produkujących antybiotyki, mógłby spowodować skierowanie dodatkowych ilości na rynek UE. Z tego względu wnioski w poprzedzającym motywie odnośnie możliwego skierowania wywozu pozostają w mocy.

6.3. Rynek sprzedaży wewnętrznej

- (160) Podczas gdy rynek sprzedaży wewnętrznej stanowił od 50 do 60 % rynków wolnego i sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego w okresie badanym, konsumpcja na rynku sprzedaży wewnętrznej przemysłu unijnego zwiększyła się o ponad 20 % w tym samym okresie. Biorąc pod uwagę właściwości i rozmiar tego rynku, uważa się, że, w przypadku wygaśnięcia środków, prawdopodobny wzrost indyjskiego wywozu nie dotyczyłby rynku sprzedaży wewnętrznej, który by w związku z tym wciąż zapewniał wysoką stopę wykorzystania mocy produkcyjnych oraz korzyści skali dla przemysłu unijnego.

6.4. Wniosek w sprawie prawdopodobnego ponownego wystąpienia szkody

- (161) W związku z powyższym stwierdzono, że w przypadku wygaśnięcia środków nie jest prawdopodobne, aby przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii spowodował istotną szkodę dla przemysłu unijnego, gdyż większość wskaźników wystąpienia szkody, mimo znaczącego i wzrastającego przywozu z pozostałych państw po cenach podobnych do cen indyjskiego wywozu do innych państw, kształtowała się dodatnio w okresie badanym. W związku z tym uznano, że w przypadku wygaśnięcia środków raczej nie dojdzie do wystąpienia istotnej szkody.

7. INTERES UNII

- (162) Jeden producent unijny stwierdził, że powinno być zostać przeprowadzone badanie interesu Unii. Uznano, że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody, w związku z tym badanie interesu Unii niczemu nie służy. W związku z powyższym wniosek ten został odrzucony.

8. SPECJALNY MONITORING

- (163) W świetle potwierdzenia prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania, jak wspomniano w powyższym motywie 100, oraz wpływu, jaki może to mieć na przepływy handlowe w przyszłości, Komisja będzie monitorowała wielkości przywozu produktu objętego postępowaniem. Jeżeli ilość ich zmieni się znacząco, Komisja rozważy ewentualne podjęcie odpowiednich działań.
- (164) Monitoring zostanie ograniczony do okresu 2 lat po publikacji niniejszego rozporządzenia.

9. WYGAŚNIĘCIE

- (165) W świetle wyników niniejszego dochodzenia przeglądowego uznaje się za stosowne uchylić cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii.

- (166) Zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i okolicznościach, na podstawie których zaproponowano zakończyć dochodzenie, i miały możliwość przedstawienia swoich uwag. Otrzymane uwagi były adresowane według odpowiednich sekcji powyżej i nie miały charakteru pozwalającego na zmianę powyższych wniosków.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przegląd wygaśnięcia środków wyrównawczych stosowanych względem przywozu niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, objętych kodami CN ex 2941 10 00 i ex 2941 90 00 pochodzących z Indii, wszczęty na mocy art. 18 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 zostaje niniejszym zakończony, a obowiązujące środki w odniesieniu do przywozu pochodzącego z Indii zostają uchylone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli

*W imieniu Rady
Przewodniczący*